

ДО ЖЕЛЕЗНИЧАРЯ МИЛИВОЙ М.: ЗА ДУМИТЕ ОТ ОТКРОВЕНИЕТО (1:6)

Живял в Азия един езически цар. Бил силен и страшен, но нямал наследници. Когато дошло време да умре, попитали го кой ще царува след него. Царят казал: „Намерете човек, който да ми е по душа. Аз ще го осиновя и нека той ви бъде цар след мене. Но този човек трябва да отговаря на следните условия: първо, да не се бои от смъртта; второ, да не иска да бъде цар; трето, да има повече деца от всеки друг в моето царство." Търсили, търсили, но не намерили. Накрая довели пред царя един млад дърводелец, личен и храбър. Умиращият цар го попитал: „Страхуваш ли се от смъртта?" Дърводелецът отговорил: „Как да се страхувам от нещо, което се бои от мен и което ще ми послужи като мост към вечното царство?" Отново го попитал царят: „Искаш ли да бъдеш цар?" Дърводелецът отговорил: „Как мога да искам да стана такъв, какъвто вече съм? Моят Създател ме е осиновил чрез Христос, а Създателят ми е Цар над царете; следователно и аз съм цар." Накрая царят попитал: „Колко деца имаш?" Младежът отговорил: „Триста. Това са онези, които съм кръстил и родил по дух - моите духовни чеда, които ме наричат свой духовен баща." Тогава царят се замислил и рекъл: „Извиках те, за да те осиновя, но сега те моля ти да ме осиновиш, за да бъда и аз твой духовен син." Дърводелецът кръстил царя. И царят умрял, без да се страхува от смъртта.

Отговорите на младия дърводелец ясно разкриват значението на думите: „и ни направи царе". Всички християни са осиновени от Небесния Цар, по Неговата благодат и милост и заради Христовата кръв. Следователно всички, които в този живот живеят като истински християни, ще влязат в безсмъртното Небесно Царство и ще царуват със своя Отец, Вечния и несравним Цар.

Мир на теб и Божие благословение!